

Zbornik sudske prakse

PRESUDA OPĆEG SUDA (žalbeno vijeće)
16. siječnja 2015.

Predmet T-107/13 P

Cornelia Trentea
protiv
Agencije Europske unije za temeljna prava (FRA)

„Žalba – Javna služba – Privremeno osoblje – Postupak zapošljavanja – Odluka o odbijanju prijave i imenovanju drugog kandidata – Razlog koji je prvi put naveden na raspravi – Iskriviljavanje dokaza – Obveza obrazlaganja – Osporavanje nalaganja troškova“

Predmet: Žalba protiv presude Službeničkog suda Europske unije (prvo vijeće) od 11. prosinca 2012., Trentea/FRA (F-112/10, Zb. SS, EU:F:2012:179), kojom se zahtijeva ukidanje te presude.

Odluka: Žaba se odbija. C. Trentea snosit će vlastite troškove te troškove Agencije Europske unije za temeljna prava (FRA) u okviru ovog postupka.

Sažetak

1. Sudski postupak – Iznošenje novih razloga tijekom postupka – Razlikovanje između razloga prisilnopravne naravi i drugih razloga, kao što su to razlozi koji se odnose na meritum – Odbijanje razloga koji nije razlog prisilnopravne naravi

2. Žalba – Razlozi – Pogrešna ocjena činjenica i dokaza – Nedopuštenost – Nadzor Općeg suda nad ocjenom činjenica i dokaza – Isključenje osim u slučaju iskriviljavanja
(Statut Suda, Prilog I., čl. 11.)

3. Žalba – Razlozi – Nedostatnost obrazloženja – Nadležnost Općeg suda

4. Dužnosnici – Odluka kojom se nanosi šteta – Obveza obrazlaganja – Opseg – Nedostatnost obrazloženja – Uređenje tijekom spornog postupka – Pretpostavke
(Pravilnik o osoblju, čl. 25.)

5. Sudski postupak – Trajanje postupka pred Službeničkim sudom – Razuman rok

1. Kada je riječ o argumentaciji žalitelja u skladu s kojom je Službenički sud po službenoj dužnosti trebao donijeti odluku o nepostojanju člana odbora za osoblje u odboru za odabir ili o navodnoj povredi uloge tog odbora, dovoljno je ustvrditi da žalitelj nije dokazao da je takav razlog prisilnopravne naravi.

Osim toga, s obzirom na to da o tome nikakva činjenica nije navedena u spisu, između ostalog ni tijekom rasprave, Službenički sud je u dovoljnoj mjeri obrazložio svoju presudu time što je samo istaknuo da takav razlog nije jedan od razloga koje bi sudac trebao ispitati po službenoj dužnosti.

(t. 45. i 46.)

Izvori:

Sud: rješenje od 3. listopada 2013., Marcuccio/Komisija, C-617/11 P, EU:C:2013:657, t. 22.

2. Ocjena činjenica od strane Službeničkog suda ne predstavlja, osim u slučaju iskrivljavanja dokaza, pravno pitanje koje kao takvo ulazi u okvir nadzora Općeg suda. Takvo iskrivljavanje treba očito proizlaziti iz dijelova spisa, a da pritom nije potrebno izvršiti novu ocjenu činjenica i dokaza.

(t. 61. do 63. i 69.)

Izvori:

Opći sud: rješenje od 12. srpnja 2007., Beau/Komisija, T-252/06 P, Zb. SS, EU:T:2007:230, t. 45. do 47. i navedena sudska praksa

3. Pitanje opsega obveze obrazlaganja predstavlja pravno pitanje koje Opći sud nadzire u okviru žalbe protiv presude Službeničkog suda.

(t. 76.)

Izvori:

Opći sud: presude od 2. ožujka 2010., Doktor/Vijeće, T-248/08 P, Zb. SS, EU:T:2010:57, t. 92. i navedena sudska praksa

4. Moguće je, kao prvo, ublažiti nedostatnost, ali ne i potpuno nepostojanje obrazloženja čak i tijekom postupka ako je prije podnošenja svoje žalbe zainteresirana osoba već raspolagala informacijama koje su predstavljale početak obrazlaganja; kao drugo, smatrati odluku dosta obrazloženom ako je ona donesena u okolnostima koje su poznate predmetnom dužnosniku i koje mu omogućuju da shvati njezin opseg i kao treće, kada je riječ osobito o odluci o odbijanju promaknuća ili prijave, dopuniti obrazloženje u okviru odluke o odbijanju žalbe, s obzirom na to da je obrazloženje te odluke o odbijanju nužno isto kao i obrazloženje odluke protiv koje je podnesena žalba.

(t. 77.)

Izvori:

Opći sud: presuda Doktor/Vijeće, gore navedena t. 76., EU:T:2010:57, t. 93. i navedena sudska praksa

5. Rok od gotovo deset dana u kojem Službenički sud mora donijeti presudu ne može se smatrati nerazumnim.

U svakom slučaju, pretjerano trajanje postupka ne može dovesti do ukidanja presude ako ne postoji ni jedna indicija o tome da je ta činjenica utjecala na ishod spora.

(t. 84. i 85.)

Izvori:

Sud: rješenje od 26. ožujka 2009., EFKON/Parlament i Vijeće, C-146/08 P, EU:C:2009:201, t. 55. i navedena sudska praksa